

læreren for Andenlærer, og saa er den Ting i Orden. Enhver Skolebestyrer vil vel vide at forene de fornødne Hensyn saavel til den theoretiske som den praktiske Indsigt. Men, hvad der dernæst er glemt baade ved Regjerings- og ved dette Forslag, er, at der hører ganske andre Egenheder til at gjøre Noget ud af de unge Sømand end saadanne bestemte Betingelser, som kunne opstilles i en Lov. Vi kunne tage lærde Søofficerer og mathematisk Professore, men det er meget tvivlsomt, om nogen af dem vil være istand til at være Lærer ved en Navigationskole. Det var muligt, at det kunde stille sig saaledes for dem, at disse unge Menneker ikke vare til at komme ud af det med; de have ofte glemt de Simuler, de have lært i Almuekolerne og komme aldeles uforberedte, aldeles nøgterne ind til Navigationskolerne, derfor gjælder det om at have Lærere, der baade have fornøden pædagogisk Indsigt, de fornødne Kundskaber og den fornødne Kjærlighed til at tage dem paa den rette Maade, saa at de ikke i den første vanskelige Prøvetid skulle løbe bort fra det, der har saa stor Betydning for deres Fremtid. Dernæst gjælder det her, hvor der er saamegen Concurrence, og hvor den Slags Skoler udenfor Kjøbenhavn ikke som saadanne nyde Understøttelse, ogsaa om at have Lærere med overordentlig Fliid, men det betinges ikke ved Reglerne i en Lovparagraf. En Skolebestyrer, der vil lede Skolen saaledes frem, at den kan have Befolkningens Tillid, og føre de unge Mænd ud paa Verdenshavene med Tak til det Institut, hvor de have haft Undervisning, maa tage ganske anderledes gjennemgribende Hensyn til den, han vælger til Lærer; end dem, man kan opstille i en Lovbestemmelse. Det er derfor, det er saa stridende — jeg beder undskyld — mod Sund Sands efter min Opfattelse og ganske vist mod alle de Grundsætninger, Rigsdagen i flige Sager har fulgt, dersom man vil gaae ind paa Noget, der efter Forslagets egen Beskaffenhed aldeles ingen Betydning har. Naar det erede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds endogsaa vilde have, at Ingen skulde være Bestyrer af en Skole, undtagen han var Matros eller Cadet, saa bliver det dog næsten for morsomt. Lader os f. Ex. tænke os en

Großerer, som havde stor Interesse for Sømandenes Uddannelse. Han havde f. Ex. tjent store Capitaler ved Skibsfaar og Handel, i Aneerkjendelse deraf oprettede han en Skole, og anvendte — jeg vil sige — 100,000 Rd. dertil, f. Ex. i Kjøbenhavn; men han sagde: Ja, det er meget godt med den gode Bygning og den gode Undervisning; men Eleverne boe omkring i Byen, i Kjældere og paa forffjellige Steder, hvor der kommer Mange fra og til; de forstyrres deraf, og Kjøbenhavnslivet er i det Hele taget ikke gavnligt for de unge Mænd, der skulle uddannes; jeg vil forsøge at indrette det paa en anden Maade for dem; jeg vil ogsaa anlægge en Deconomileilighed, jeg vil optage dem i mit Huus og søge paa den Maade at gjøre dem Livet saa nyttigt og gavnligt som muligt og værne dem imod Bylivets Udspreddelser. En saadan Mand maatte ikke paa sine gamle Dage have den Fornøjelse at være Bestyrer af sin egen Skole; det skulde være en Matros eller en Cadet; det erede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds vilde i dette Tilfælde, at han skulde overlade Bestyrelsen til en Anden og give ham Penge derfor. Ja, er det gavnligt for Udviklingen her i Kjøbenhavn, faaer man som sagt at gjøre Forandring i saa Henseende ved tredje Behandling, hvis Fleertallets Forslag vedtages, men jeg tror dog, at det for det almindelige Bedstes Vedkommende vil være hensigtsmæssigt ogsaa i den Henseende at blive staaende ved, hvad vi have foreslaaet. — Jeg kommer nu til et andet Stridspunkt imellem det erede Medlem og mig. Det er Forslaget under Nr. 3, hvor der tales om 12 og 6 Maaneders Fart. Jeg vil der allerførst bede de erede Medlemmer at erindre, at den Søfart, man forlanger af En før, at han kan træde ind som Styrmand og bruge sin Examen, staaer anført i Søneringsloven af 19de Februar 1861 og ikke har Noget med dette Lovforslag at gjøre; er den før ringe, kunne vi foretage en Forandring i Bestemmelserne i Søneringsloven; er 21 Mars Alderen for lav, kan man forhøje den og sætte den til 24 eller 25 Aar. Men her er blot Spørgsmaal om, hvilken Søfart man finder det passende at forlange for, at de Vedkommende